

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
 THE UKRAINIAN NEWSPAPER
 published three times a week
 Tuesday, Thursday and Saturday, by
 The Ukrainian Nat'l Ass'n
 of America
 at 81 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
 Subscription prices:
 per year..... \$2.00
 half year..... \$1.00
 single copy..... 10c
 Canada & Europe:
 per year..... \$4.00
 half year..... \$2.00
 single copy..... 15c

СВОБОДА

ЗАСНОВ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
 ВИПАДАЄ ТРИ РАЗИ НА ТИЖДЕНЬ
 ПОНАД П'ЯТОМІЙ МІСЯЦЮ
 ВИДАЄ
 "УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
 в Америці
 81 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
 Переказати:
 на рік..... \$2.00 Канада і Європа:
 на рік..... \$4.00 на рік..... \$4.00
 поод. копія..... 10c на рік..... 15c

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" (OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA)

PIK XXII. Джерси Сіті, Н. Дж., четвер 7-го січня 1915. Ч. 3. VOL. XXII. Jersey City, N. J., Thursday, January 7, 1915. N. 3.

АВСТРИЙЦІ Взяли понад 12.000 москалів в полон.

Німці здобули важні позиції коло Варшави.

Бомби з літаків в різних державах.

В Галичині:
 Австрийці взяли понад 12 тисяч москалів в полон.
 ЦЕНЬ, (через Амстердам і Лондон, 1. січня). — В боях які відбувалися під час Різдва в російській Польщі, взяли австрійської війська 37 офіцерів і 12.698 людей.
 Також в Галичині, на полудне від Галиччини, австрійсько-угорським військам серед дуже важкої погоди заняті цілий ряд горбів, які є дуже важкими стратегічними позиціями і будуть служити за підставу воєнних операцій. В Нарпатах полонені невідомі.

АВСТРИЙСЬКА ВІРІСТЬ В СВОЮ СИЛУ.
 ВАШІНГТОН, Б. К., 4. січня. — Австрійський імператор дівся з міністерства заграничних справ таку телеграму:
 «Всі часоси обговорюють дотеперешній п'ятимісячний перебіг воєнних дій і висловлюють ся, що австрійсько-угорські монархи разом з Німеччиною можуть витримати кожну бурю.
 «Настає на суні і на морю, фінансові сили держави, відстає і витривалість війська додають насамперед надії на остаточну перемогу.
 «Насамперед є згідно з думкою, що для справедливої справи треба принести якнайбільше жертв і тому вірять, що перемога мусить бути по нашої стороні».

В російській Польщі:
 німці здобули БОРМИВ.
 БЕРЛІН (безд. телегр. через Сейна, 1. січня). — Про заняті укріпленого міста Бормова в Польщі, на дорозі до Варшави, видано особливий урядовий комунікат.
 «Військові знатим оцінюють заняття Бормова як дуже важливий момент. Місто лежить коло 4 миль на схід від того міста, де сбливаються ся ріки Равна і Бура і воно є ключем на дорозі до Варшави. Завзята оборона свого міста зі сторони Москалів і розпучили їх, зусилля відбити Нго напад вказують, що в Москалів уявляють собі позицію за незначною вартістю.
 «Військовий критик піурядової часописи «Берлінер Альокаль Анцайгер» заявляє, що зовсім є можливо, що Німці тут перемогли російську лінію, або принаймні їх так нагло подорвали ся.
 Загальне положення на полудне від Висли обіцяє багато на сандуючий тиждень».

АВСТРИЙСЬКІ ЛІТАКИ БОМБАРДУЮТЬ КЕЛЬЦЕ.
 ПІТТБІРГ, 4. січня. — Австрійські літаки сандують щодня бомби на місто Кельце, яке лежить 64 миль на північний схід від Кракова. Дня 2. січня було в 10 годин на залізничній станції і на залізничних магістралах, одначе не дуже тяжко їх шкодили.

«Наша армія на Кавказі йде побідоносно вперед. На полудневий захід від Карсу, в околиці Саркамыш, виборили ми перемогу по закінчті боротьби. Проти 10 останніх днів вийшли ми 2.000 Росіян і здобули 8 канонів, 13 скорострільних гармат і велику кількість амуніції і пошного матеріалу. Між Саркамыш і Карс здобули ми два військові поїзди і зипились зельзичню. Наші війська йдуть побідоносно на північ. Жовніри, що надійшли з Топкара розіслали російський батальон, при чім Москалі стратили 200 людей в убитих і 400 полонених».

В Персії бомбили турецькі війська на північному заході від Салубула 4.000 Москалів, які стратили 400 людей; Турки здобули 6 канонів.

У Франції і Бельгії:
 БОРОТББА В АЛЬБАЦІ.
 БЕРЛІН (безд. телегр. через Сейна, 1. січня). — Генеральний штаб оголошує:
 «На західній терені війни, починаючи з дрібні перемог артилерії, панували на цілій фронтівній лінії згодний спокій.
 «В околиці міста Танн в Горній Альбаци показав несприятель рухливий діяльність. Французи сильно острілявали горби на захід від Сенгайм і то цілодневний завзятий бори удали ся їм надвечером заняти німецькі плаці на горбах, а з ними й село Штайнбах, яке Німці заняли борючись кілька днів. Сі горби заняли ми назад вночі підчас атаки на багнеті. Ворби коло Штайнбаху тривають далі».

НАПАД ФРАНЦУЗСЬКИХ ЛІТАКІВ НА НІМЕЦЬКІ МІСТА.
 БЕРЛІН (безд. телегр. через Сейна, 4. січня). — Твердження Французів, що Німці роблять несподівані напади на французські міста, кидають в повітря бомби, при чім не звальють на те, щоб осягнути певних успіхів, а противно Французів, які нападують, то створюють ся лише шкоди військовій позиції і будувати — це твердження осявляють ніяк німецька воєнна квартира.

Так наприклад французські літаки кидали бомби на Фрайбург, не маючи ніякої військової позиції на оці, бо збомбардували шпиталь і приватні дома, на яких поновля хоругви Червоного Хреста. Також коло збіжжого мосту шпал впади французькі бомби.

БЕРЛІН, 5. січня. — Як тепер докучає ся, кидали французські літаки бомби на Фрайбург прямо на шпиталь і воєнні старали ся зипити військові позиції. Також в Іор департаменту Мале впади французські бомби на німецький завод та зрештою бомби і так вже похуляють жовнірів. Також музей у Фрайбургу був предметом нападу французьких літаків.

ФРАНЦУЗСЬКІ ЛІТАКИ НА БРУКСЕЛЕ.
 ЛОНДОН, 4. січня. — Після донесення в Амстердаму який ся французські літаки в суботу в околиці Брукселя і шпиталі багато бомб. Демі в них впади на галю для будови Целеліна в часті зипиниці П.

а при тім убили кількох німецьких жовнів.
НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ НИЩАТЬ АНГЛІЙСЬКІ МАГАЗИНИ ОРУЖЬ.
 БЕРЛІН (безд. телегр.), 5. січня. — Німецькі літаки висадили в повітря англійські склади оружа в амуніції в Розендалі і Конднері коло Дінкіри. При тім згинуло багато жовнів і запалено дільничі міста.

На морі:
„ФОРМІДЕБЛ“ ЗАТОПЛЕНО КОЛО ПЛИМУТ.
 БЕРЛІН, 4. січня. — Урядово оголошено:
 «Одно німецьке підводне судно до несе урядові воєнної флотії бездротним телеграфом, що воно пало коло Плимут в англійським каналі на англійський воєнний корабель „Формідебл“. За німецьким судном пущили ся в погоню британські лодки, одначе не змогли його нічого заплудити».

Ся телеграма стверджує згодна, що „Формідебл“ затопили Німці, а не — як твердили Англієйці — підводна міна. Треба також вказати під розвагу місце, а се пристань Плимут, яка знаменито забезпечена перед німецькими нападами.

АМЕРИКАНСЬКІ НІМЦІ ЗА НЕВІДАННОСТЮ АМЕРИКИ.

Дня 4. січня аяло ся около 30 американсько-німецьких послав у Вашингтоні в секретаріат заграничних справ, щоб заступити проти дотеперешного становища Злучених Держав в справі війзов оружа для ворога Німеччини. Вони закликали ся за державним резолюціям посла Вільмера, яка змрєла до того, щоб президент після власного узання рішав про війзов оружа в амуніції. Президент німецького Союзу др. Гексмер вказав на те, що Німці становити також пену слух в Злучених Державах, котру у відповідній хвилі показув, як вже показали при виборі губернатора Гільна в НьюЙоркській етєтці. По промові кількох послав в секретаріат війзов німецькі представники засідає, на якім рішено зорганізувати пропаганду проти війзов оружа зі Злучених Держав до Європи.

УРЯДОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

Низше подасмо судово рішене в справі реорганізації У. Н. Союзу. Замірені реформа входить отже в ните з днем 1. січня 1915. Виявилі платині і інші потрібні документи вийшли ся в найкоротший часі. Силане наступило через те, що позов, який виймає за судове рішене, вносено до суду щодня 18. грудня 1914; розправа відбула ся 31. грудня; а рішене прийшло щодня 5. січня 1915. П. П. Секретарі відділи нехай здержать ся з всякими змінами щодо посмертного. Ми в можливість найкоротшим часі виплатили всі потрібні інструції і інші докум.

Дня 5. січня 1915. одержала канцелярія У. Н. Союзу сандуюче судово рішене:
IN CHANCERY OF NEW JERSEY.
 Between
 Simon Kuezm, et als.,
 Complainants,
 and
 The Little Russian National Union of America,
 Defendant.
 On motion for preliminary injunction.
 Mr. Arthur T. Vanderbilt for the complainant.
 Mr. Adolf L. Engelle for the defendant.

MEMORANDUM.
 Howell, V. C.
 The motion in this case is for a preliminary injunction to prevent the defendant corporation from putting into effect new by-laws of the corporation materially changing the rights of the members of the corporation as between themselves.
 The allegations, are to epitomize them, that a general convention of the defendant society was illegally called to meet at Buffalo in September last, at which great changes were made in the manner and method of assessing the members for death benefits. If the assertions made in the bill can be proved, the case will call for drastic remedies to correct the evils alleged; but the difficulty about the case at present is that every material allegation in the bill is denied in the answering affidavits, and denied by men who were in a position to fully know and understand what was done at the convention. This is a case for the application of the rule that in order to entitle one to an injunction the case must be clear upon the law and facts. Not only do the answering affidavits make the complainant's case doubtful, but, beyond that, they answer fully the equities of the complainant's bill. Under these circumstances there can be no injunction.
 I will advise an order that the motion therefore be denied.

Вже вийшов з друку календар У. Н. Союзу на 1915-тий рік.
 Хто поспішить ся і замовлений, той буде дуже вдвоженний, бо цілий рік буде мати ще читати, а ще і на дільні ехоче собі сандуючий календар У. Н. Союзу для цінну інформаційну війнику про старий край, Злучені Держави і Канаду.
 Не хадуйте видати для себе на хвилку для науки і розваги військовий центрі. Ся вийшов з друку в 4-х частях. А в кожній часті є карта і список Союзу, по курці, те нікому ніхто дарувати на Різдво або Новий Рік, але подивити його швидко, котрого хотіли одержувати, той прийде до нього або Ваш дружок: КАЛЕНДАР У. Н. СОЮЗА НА НОВИЙ 1915-тий РІК. Він Вам буде дуже дячний і скаже Вам, як Ви йому замисли одної річ — дати три красні ріки: 1) дружок; 2) усього 33 копійки.
 Воли маленкий, в як то легко можна припинити ся до розповсюдження такої гарної і цінної книжки як Календар У. Н. Союзу на 1915-тий рік.
 Пришлите гроші скоро, бо за кілька днів уже розпочнуть ся розсилати календар. Ціна дешева — лише за гошув.
 Один примірник поштів в Джерси Сіті і в Нью Йорку 50 центів, а в інших Злучених Державах і в Канаді 60 центів (прав поштами перебрали). Для купувачів у сімні сандуючих лист є ошус.
 З Канади не приймають ся срібні гроші і марок почтових.
 Гроші посилають воя-ордерами або поштовими марками в листках на адресу: **SVOBODA,** Jersey City, N. J.

В ЧЕНСЕРІ НЮ ДЖЕРСИ.
 Між Семелом Кучмою і товаришами, з позовниками і Руським Народним Союзом в Америці, які позовники.
 На вивесю о приготуванні наказ.
 П. Артур Т. Вандербіт за позовника.
 П. Адольф Л. Енгельке за півзавою.
ПОВІДОМЛЕННЯ.

Говел, Віце-Ченсєр (канцлер).
 Внесені (позов) в тії справі домагати ся видати приготування (передсудного) наказу (приноручення), щоб не дозволити півзави корпорації увести в життя нові статуті корпорації, які змінюють основно права членів як у відношенні до корпорації так і між ними.
 Зібрані корпораті заклиди твердять, що головна кореня півзавою товариства була сандуюча поправне до Вовола у минуліх вересні, і що на тії конвенції поробили воєнні зміни щодо способу і методи оподаткування членів на посмертне. Коли би можна доказати твердження наведені в позаві, то ся справа вилкає прирі способи до поновлення заподіяного лика; але трудність в тії справі полягає тепер в тім, що кожне лічне твердження в позаві противить ся відповідним зібранням і тії твердження заперечують люди, котрі мали можливість докладно пізнати і порозуміти во те, що зроблено на конвенції. Коли отож хоча бути уповноваженим до жаданих видів наказу (інджонкшен), то справа мусить опирати ся на право на законі і на ясных фактах. Справа позовника є неспешною не тільки в огляду на відповідні зібрання, але, що більше, ті зібрання збивають правну основу позаву. З уваги на се наказ (інджонкшен) не може бути виданий.
 Я отже видаю рішене, щоб вивесю відхилено.

Се рішене є побідою слушної справи У. Н. Союзу щодо його реорганізації. Пі отже, хто хотів виказати несправність конвенції і звести реорганізацію У. Н. Союзу до особистої забаганки головних урядників, переконали ся, що реорганізація переведена зовсім право. Вивізна про ся справу напишмо в найближших числах нашого часописи.

РОДИМЦІ! ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКР. НАР. СОЮЗА!

"СВОБОДА" (LIBERTY)

the Ukrainian newspaper

Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.Published by
The Ukrainian National Association
of America.

Established 1893.

JOSEPH STEFKIEWICZ, editor.

83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAMKA, manager.

83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada
three dollars a year.
Single copy: 3 cts.Entered as second-class matter March
30, 1911, at the Post Office at Jersey
City, N. J., under the Act of March 3,
1879.**І на землі мир...**В наших церквах в Америці відомі
ся раннім ранком в четвер тоюсо
дзвонів, які знісуть світлий потіток
якості Христового Різдва. Понад краї
новий світло пошесте, як пісня радіс
ності, а з тисяч гуртів пошесте до не
бес слова почитання, молитви і туди.„Слава во вишніх Бозі І на землі
мир, бо чоловічі благоволення“Цього року сі слова будуть мати для
нас цілком інше значення. Мишуми
літати молитви ми однодушно з на
шими братами в старі крає, думали з
радістю одні про другіх і просили Бо
га о удержанні єдиного міра, який був на
землі. Свого року не можемо ми тиши
тися спільно з нашими земляками в рід
нім краю. Не можемо ми веселитися на
віть в думі ні тут ні там.Мабуть нема ні одної української
родини, яка в цей великий день не від
чувала би нестачі когось з рідних. Там
десь батько, десь брат, десь мийли в руці,
з торішнього на плечах, готовий кожної
хвили на смерть. Не однім єсвітуть
арматні кулі, падають шрапнелі. Не одні
з них стоїть на варті та встухує ся в
шум вітру і відливає ся в темні ніч.
Інший знова далеко в снігах на Си
бірі в московській неволі. І всі вони
думують про свою родину, заступають свої
молодецькі літа, як то вони спалили коліс
я своїми братами, сестрами й родича
ми при святійчній вечері...А тепер ніхто з них не знає навіть,
де діла ся його родини. Чи лишилась
в своїм ріднім селі, чи може мусіла від
кати перемістити, покидати дорож
цю цілого свого життя й шукати захисту
на чужині...А коли родина лишилась на місці,
то що з нею зробив наїзник? Попадає,
чи може...А та родина, що віділа в чужині,
зібралась вона там разом, чи ще й ті,
що не мусіли йти на поле бою, не зій
шились разом, але погубились і Бог знає,
чи ще колись побачуть ся...Кожний з нас поодиноким, сам для
себе відчував, що нема міра.І всі ми разом, яко нарід, відчували,
що нам бракує міра.Велика хвиля. Від віків ми жили на
ней. Століття минали серед мирної
неволі. Бог ні наділяв ся, що з пожеви,
яка розгоріла ся на нашій землі, по
стане воля.Та не судилося нам покинути. На мі
сце слабшого ворога в одній частині на
шої рідної землі прийшов другий, силь
ніший, який знищив нам останній наш
дорожок і останній захист нашого на
ціонального життя — зробив те саме, що
від віків робив в прочих частях Укра
їни. Нахалили, не перебаривали в сред
ствах, поспішували навіть по нашій духов
ній свободі. На цілій Україні не відно
вляється нашім рідним словом, нема ні
одної часописи, ні одного товариства.І в дещо, коли зничало опівдні
ся, на землі мир, ми ніяко не обрадо
мо, змирилимо, поміж і миколою ба
жимо примирити мир.Справа, яко нам треба, якого ми
не маємо і якого ми ніколи не знали.
Важко міра на землі, міра для ро
дини, міра для нашого народу, але ми
ра на волю — а не в неволі.Міра нам треба такою, який дав би
нам змогу цілковитого національного
розвою.Міра бажано такою, який би за
безпечав наше кожній українській ро
дині.Міра, при якій забезпечення сво
бодного розвою кожній родині.Щойно такий мир буде згідний з во
лею Того, котрого Різдво нині обхолю
мо. Тоді виступи ся пліч і кров і брань
і бої, і страшний меч перекутє ся в
плуги.І стружений воєнними моголами
жовнір верне з лийшого поля бою і
буде брати свого диву.А нива напоєна кровю його рідних,
засіяна нашими кістками, виродить бу
ні плоди.І домовити хазяїн покотить Чор
ним морем гомін волі.І той гомін волі понесеть ся до Ка
вказу і відібєт ся аж в Карпатах.І щойно тоді будемо співати пісню
радісності:На землі мир між людьми доброї
волі.**На Різдво.**

(Т. М. Лазаревському)

Не до дому в ночі йдучи
З шумною хатою,
І не спати лягаючи.
Згадай мене, брате!
А як прийде нудьга в гості
Та й на ніч засаде.
Отдай мене, мій друже,
Зови на пораді!
Отдай згадай в пустині,
Далеко над морем.
Свого друга веселого,
Як він горе боре,
Як він, свої думи-ті
І серце убогеЗаховавши, ходити собі
Та молити ся Бозу,
Та згадує Україну
І тебе мій друже,
Та іноді й пожурих ся...
Звичайне, не дуже.
А так тільки. На дворі, бач,
Наступає свято.
Тяжко його, друже-брате,
Самому стрічати
У пустині! Завтра рано
Заревуть дзвониці!В Україні, завтра рано
Де церква молити ся
Підуть люди. Завтра рано
Завіє голодний
Звіг в пустині, і повіє
Україн холодою,
І занесе пісню, снігом
Куринь, мою хату.
Оттак мені доведеть ся
Свято зустрічати!Що-ж діяти? На те й лихо,
Щоб з тим лихом битись...
А ти, друже мій єдиний,
Я маю журитись,
Прочитай ось-но: Щаду
І знай, що на світлі
Тільки й тямно, що в пустині
У неволі жити.
Та й там живуть, хоч погано...
Що-ж діяти, маю?
Треба-б вмерти, там надіа,
Брате, не вмирай!

Тарас Шевченко.

Свяятий Вечер.Незабаром засянуть українські родини
до спільної святійчній вечері і, ділячись
профорою, покладають собі хоч тут на чуж
ній ліній долі. І миколою перед очима на
шими стає образ українського села і ці
лого пліт-коляди, розношений дзвоником
досами української дітвори, що поспіша
ють від зівка спінити від хат до хат
та несе вістку, що Бог предвічний наро
дів ся!По сніжних полях та сріблястих зір
ках несеся урочисто гойде дзвонів старен
ків євської першої, схиляючи вірних
так поспішають до збору у селі; тут
там показується в поштованих загонах
мі виконах світ святія; сі святія вигля
дають як думи, що спінаті голосами не
вільно дити смерті і життя. Ті громади, що
співають до старенької на кожному дорож
ці, сі отаки свята і той радісний та
мочущий спів: „Слава во вишніх Бозу, а на
землі мир“ — це народна традиція, яка
переходила з покоління в покоління, пере
ходила в народний звичай і перетворювала
літ.А нині? І нині в тиші злетіла ангел
ські херувими на землю і голосить муз
я: „Слава во вишніх Бозу“ але міра на зе
млі нема.І нині поспішає голос дзвонів з тих
переконних вес, котрі не полишали, але
притишених їх зойку не буде чути веселости, ні радісний, лише безмежний жаль і
смуток.Не зрівня на відголос тих дзвонів у
українській люд, як колись, бо села не
існують. Не повстануть вже на відголос дзвонів
і сі, що полаган на поін боре, що зану
ли на віки і спочивають тепер в одній мо
гіллі разом з ворогом.Бог предвічний народів ся! — а земля
євонита білим покривалом, занімла з жа
ло за тисячами жертв, що внали від ро
жних кулі, що пійшли в поспірку скита
лись в далекіх, чужих сторонах, що сто
жили в неволі ворога, який замкнув уста
жовним народам і стеном грім наповнив
сотні тисяч українських сердець.

Гробова тліщина на замерзалих полях.

Спить земля. Ліше час від часу бу
дуть ті невольні гук гармат, що несе ту
гармоній тліщини, а часом вітер донос
є ліше стоїть зліг дерева або зі стрільно
го закону якогось тяжко раненого олу
щеного всім боре. Ностісні воєні мій зрєв
тає в стороні туди, що їх полишила до
ма, а вони тепер не знають, де їх дорож
ний тече...Спить українська земля і ліше часа
ми поміж загарами села рознесе ся гір
кий плач вдови або дрівохненних вино
сних сирітток, часом зрівня з голоду при
павший до землі старець і добуваючи о
станній своїх сил, старієсь прожовити ді
ти свого життя і пережити ті страшний хви
лї, котрих свідком єв рішенням долі.А глухий голос дзвонів нечаче відчу
ває горе і розпучу поштовалих на загарах
оселі недовітлив і лунає треможно по око
лиці та приносить вість, що сеє чини. Бог
предвічний народів ся.

Вруклия, в січні 1913 р.

Юліан Павчук.

ЛІСТІ З РІДНОГО КРАЮ.І.
Ліст писаний одним чоловіком родом з
Рогатини, днів 29. листопада. 1914 в
Рідній коло Вольфберг в Карпінті.Дорогий Брате! Доношу тобі візвесті
дуже сумно, що я робив тогніч час у Пу
рсах і щом заробив, то все зіграв в банку,
бо підчас війни позмакивали. Но коли я по
вернувся до свого дому, то тут знов нема пе
систи, бо я мусів утікати перед російським
війском і не лиш і, але і всіх людей утікати
зі своїх рідних домі. І внош піхоту аж на
Венгрію, до Добренча, а звідтам мене за
вернули аж до Мункача і там я ставив ся
до асентерунку. Але мене там не відобра
ли і звідти далі мене відіслали аж до
Сатмар. І там я перебував через одні м
сяць, а потім пісали мене аж до Карпінті,
в найвишній горі, Альпі, і нас тут в та
ких збігів 4.600.Дорогий Брате! Доношу тобі, що мені
дуже сумно і дуже бідує: не маю шмат
ні убрання ні черевиків. Братова дуже жа
лувала і плакала за тобою через цілий ти
ждень, як я був тоді приїхав і пошпила
всю, навіть корову лишила і мала йхати з
татом і з Павлом із сроду рідного дому, а
де чи утікла, того не знаю, бо я пішов на
перед і так відлучив ся від своїх людей.
Далі доношу тобі, Дорогий Брате і тобі,
Сестро, що села наші дуже попищені і по
палені. Ще як я був в дома, то вже буди
згоріли: Ілліція і Сергій Горішні. Ще від
28. серпня і в неділю 30. серпня до по
пудля горі Рогатин, а я повалив ішов туди
на Журано і то чимраз даліше посу
вало ся; не я прийшов, то всюда люд
ді втікали, і війська нашого вата було
повно. Дорогий Брате і Сестро! Маю тут
пау товчівши з Богородчан, які Стані
славові, і вони просять мене, щоб я їм
попросив, чи не знаєш часом когось з Бо
городчан? А як знаєш часом, то скажи ми,
аби до мого товариша Йосифа Гавринка
написали лист; адреса до него така сама
як і до мене. Дуже мені жаль, що своєї
фамілії не віджу і не знаю, де вона; іно
днього чоловіка з нашого села з Юнаш
ков, повіта Рогатин, днів його одного відіа,
а то нашого дядя Івана Гучака, як ішов
в марші з іншими жовнірами.Дорогий Брате і ти Сестро! Прошу Вас,
не забувайте за мене і дістанете свій мій
ліст, то зараз до мене відпишіть. Даліше
доношу Вам сумну вість, що мене пора
дуть асентерувати до війська. І дуже мені
жаль великий за тобою, бо може вже не
будемо відити ся і, таксамо і з сестрою і з
плідою родиною. Нічуть своє писані і позо
родую тебе, мій Дорогий Брате і тебе, Се
стро! Шлях Вас сердечко, до якого поба
чати. — Прощай Пилипчук.ІІ.
Ліст писаний з Будапешту 22. листо
пада 1914 в однім сезантном, що похо
дів з самібрського повіта, зі села Гар
ганович.Дорогий Брате! Я вже 4 місяці як ви
каж з дому, бо як я напрова ся рух з
війном, то нас поклявали до зиндигтуру
до роботи при „перехаз“ в Черкесії. Там
сиділа як робота за 6 тижнів і наслід
сиділа тоді на Угорщині, до Будапешту і
тут копаємо вже дев'ять тижнів „верки“.
Не маю жадної відомості з дому, хоч я пи
сав вже 9 листів. Може Ти часом дістан
аєш до Америки, то напиши мені, що чу
вати в дома і в Америці. Бувайте здорові.
Ваш брат Федько.

ІІІ.

Ліст з Кошиць, писаний дня 22. листо
пада 1914.Дорогий Швагрі і Сестро! Я є в У
грі в шпиталі. Перше був я в місті А
рад в шпиталі 21 днів, а тут в Кошицях
іно 3 днів і відхожу знов до кадри і до ре
гіменту і знов до огню.І був 19. жовтня ранений в голову з
гверя російського; вилісе чому над лівим
оком розбила мені куля в кістку. Як би не
було би центиметра глибокі, то я був би
як не жив, але то все Божим ділом. Тепер
я уже здоров, але ще не доведи добре ся за
году і відхожу до регіменту. Кажуть і
ти знов Бог знає, як ся стане.Був я дванадцять тижнів в тім муні,
а тепер уже зійшов місяць в дорозі і в
шпиталі; коби ся іно на ти скінчили, то
було би добре, як руки й ноги чоловік має
здорові.Всю добре, але не знаю, що в дома ро
біть, бо листа ще не маю я одного від
дітки і від дити. Що вони роблять, то
не знаю, бо Росіяни в цілій східній Гали
чині і в війнний спосіб не можна їх вигна
ти. Про війну мені не свобідно писати, а
де війна то велика нудьга, то кожний за
знає: жовнір і цивільний. Тепер уже тут
в силно змню, то ще гірше. Коби Бог дав
уже, щоб був спокій, тоді ще якось було
би.І схопив піхотою і в тиграці цілу Гали
чину зоквал і попере: був я насаме
ред у Сокалі, потому у Тернополі. Від
так повернувся аж недалеко Кракова,
де Новий Санч і Горині. Тепер У
грі злізти злізались, а далі на ся ді
Божа воля. Як би я не знав, то не забувати
про мій діт і жінку; не знаю, чи живуть
зони чи ні. Чи їх відішлють і лишити до
них, бо я Бог знає, чи буть їх вплив бль
ше, а коли мені Бог даст прожити, то я до
Вас, як зможу, то буду писати. Тепер я тут
сам, нема зможних, лише є з Настасією
санітєр, що називається ся Василь Чмир.Незадовго надішлють святія Родження
і кожний з нас думає, де будемо козлява
ти свого року, чи в дещу, чи може бу
демо в землі гини, чи в шпиталі. Чи то
нас про то думав торі, де буть сего ро
ку козлявати? На Бога зовемо ся, все
якось Бог даст і пічучи мє писанє а по
здоровляю Вас. Будьте здорові. Петро І
ванько, а 35 п. піхоти.**Українська колядка.**Прийшли вістка з Галичини
Тай з нами Буквини,
Що Москва наш край займає,
Братів наших розкає,
На весь світ, на весь світ як сиріт!Пішли наші рідні діти,
Москва в бою зустріли,
Хоч терпіли мучити много,
Але чести роби свого
Долити, долити не дали!І ми за них кохалимо
Та за моря пошлюємо,
На коляду церкво даймо,
Щоб наша рідна слава
В цім світі не пропала
Об нім, об нім до віка!Сумно мій в Галичині,
В Буквині, в Угорщині;
Івай діти зіркну ласуче,
Бо батько своє не бачити
І кожді і кожді не чує.Тож ми для них кохалимо
Та за моря пошлюємо,
Щоб на дружині рідні мий
Родити діти на Вікраї
Свободній, свободній Вікраї.Уложив Ірмо Пасична,
Українець з Буквини.РОДИМЦІ КОЛЯДУЄТЕ „НА ФОНД
ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ“**Українська різдвяна піснь.**

(На сьогорічне Різдво).

Ой ходімо, руські брати, від хати до хати
Нашим братам Українцям закохувати.
Чи здорові, чи веселі, ми їх запитам,
Потішим їх в горю-смуку руським обча
[см.]Потішим їх, мий брати, в тім язиченькім
[Бого:]Народив ся Христос Господь, дарує нам во
[лю:]Не в палатах, не в золоті, в стаїні наро
[див ся:]Бо полюбив бідних хлопів, з ними порівняв
[ся:]Христос знає, що ми хлопів є найгірше бі
[лі:]Ліш до шаблі, карабіна ми найбільше збі
[ли:]Тож ми, хлопці-Українці, до бою ставали,
Вороженькам Україн зобратис не даймо.
Ми ворога проженимо від Сяну до Дону,
В нашій країні панувати не дамо нікому.Наші дівчата ся вогорі всі, ми їх не боєм ся,
Ліш як вони всі держать ся, так і ми дер
[жимо ся:]А лизвалими Україну від нагаїки, кнута;
Всіх кацапів проженимо, розвіємо дута.А Христос нам допоможе при наїмй роби
[тї:]Не будемо ми служити кацапській волі,
Прийшла пора, мий брати, треба разом
[стати:]Щоб кацапи з України на Сибір прогнати,
Забави ворог Україну по горі Карпати.Тож ми мусим, мий брати, їх назад про
[гнати:]Най кацапи не тішат ся, бо нам Львів
[забрали:]

Та маеток Україну цілий забрали.

Маеток наш зрабували, села попалили,
А зі Львова вже якус-там „губернєр“ зра
[били:]Львів столицю України і дуже нам мила,
Бо князь Лев нам липив ті, славний син
[Данила:]Українські Ступишкі там пропаливають,
Слави свої розпалюють тепер добувають.Гень у горах в Карпатах шабелями заво
[няли:]Де попадають на кацапів, як за псами го
[нять:]Тож не тіште ся, кацапи, що-стє Львів
[забрали:]Бо недовго ви будете в ньому панувати.
Найш хлопці, Українці, як вас там засту
[плять:]Ще вам спину кацапську вони добре зду
[плять:]Незадовго вам прийде ся зі Львова від
[кати:]Че забудете Бобринського зі собою взяти.
Бо його губернаторство не на Україні.Покажіть, то там у себе десь на Сибірі,
Як добуруть Україну козакської міни.То повія над Києвом плапоу Ісуса.
Поможи нам, Христе Боже, поможи Ісусе.Щоб засияв прапором з горбом Україн-Ру
[с:]Дай нам, Боже, з Новим Роком сили і го
[лоти:]Очисти Україну з кацапської гоноти.
Най скінчить ся з Новим Роком неволя і горе.Хоч поплине сто ріками кров у Чорне море.
Написав Іван Старик.ТИМЧАСОВЕ ДОНЕСЕННЯ,
CARNegie HALL, NEW YORK,
ріг ул. 57. і 7-ої енів.

ВІ ВТОРОМ ДНІ 19. СІЧНЯ 1915.

о години 8.30 ввечері

відбудеть ся

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

нашого Земляка з Галичини, артиста
Метрополітан-опери в Нью Йорку, спі
вака-баса сьвітлого слави

п. АДАМА ДІДУРА

при співучасті двох артисток
Метрополітан-опери

— і —

українського хору.

Дохід призначений на жертви війни в
отарім краю.Вілеті від одного долара і вище
можна вже вимолити тепер: або в Ка
рній Год, або в Вл. о. М. Підгорецькому
22 Іст 7-ма ул., Нью Йорк.ПРИ ВСЯКИХ НАГОДАХ: НА ВІТАХ,
НА ЗВОРАХ, НА МІТИНГАХ, НА НА
РАДАХ, ПРИ РОБОТІ, НА ЗАБАВАХ,
НА ВЕСІЛЛЯХ, ХРЕСТИНАХ І Т. Д. ПА
М'ЯТАМО ПРО ЖЕРТВИ ТЕПЕРІШ
НОЇ ВІЙНИ У НАШІМ РІДНІМ КРАЮТА ЗАП'ЯМО ЯК НАВІЙШЬШЕ ЖЕРТ
НА ТУ СВЯТУ ЦІЛЬ НАРОДУ!

<p>THE EUROPEAN COLONIZATION CO. 781 Decatur Building S. E. Corner 6th and Chestnut Sts. PHILADELPHIA, PA.</p>			<p>АДРЕСА НАШЕГО ОФИСА:</p> <p>Адрес Philadelphia aspect for: 19-21 HIGH STREET, MILLVILLE TRUST BUILDING, MILLVILLE, N. J.</p>			<p>Адрес: Mr. B. MATOLICE, 226 W. Main Street, Millville, N. J. Monette speaks with regard to this.</p>		
--	--	--	---	--	--	---	--	--